

(viz UNESCO 2012, Nusche et al. 2011c). Výsledkově orientovaný přístup se v případě švédského vzdělávacího systému projevuje v několika aspektech (viz Nusche et al. 2011c, Ahnborg 2009):

- Primárně se jedná o vazbu vstupů do vzdělávacího systému na jedné straně ke vzdělávacím výsledkům na straně druhé. Zásadním aspektem je v tomto ohledu švédský důraz na principy transparentnosti a odpovědnosti, kdy veškeré informace jsou veřejně dostupné až na úroveň škol.
- Druhý aspekt je spojen s některými specifickými koncepty řízení podle výsledků. K těmto konceptům patří rovněž metoda Balanced Scorecard nebo metoda přidané hodnoty. Druhá z těchto metod odpovídá rozdílu mezi očekávanými výsledky žáků školy ve vazbě na jejich charakteristiky na jedné straně a skutečně dosaženými výsledky na straně druhé.
- Třetím aspektem je posilování možnosti sankcionování, která byla v roce 2011 přiznána švédské školní inspekci.

1.2.15 Velká Británie – Anglie

Současná podoba anglického systému hodnocení kvality ve vzdělávání je utvářena dlouhodobě v návaznosti na iniciaci reformního procesu směřujícího k vyšší standardizaci a centralizaci vzdělávání od 80. let 20. století (např. Shuayb a O'Donnell 2008). Takto bylo na konci 80. let 20. století zavedeno první anglické národní kurikulum (viz Bew 2011, Eurydice 2009a), jehož významně reformovaná podoba tvoří i v současnosti základní stavební kámen vzdělávacího procesu v Anglii (viz Oates et al. 2011). Poznamenejme, že národní kurikulum nahradilo do té doby sledovaný princip místních kurikul (Eurydice 2009a). Hlavní charakteristiky anglického národního kurikula lze shrnout následujícím způsobem (viz Oates et al. 2011, Eurydice 2009a, UNESCO 2012g):

- strukturace kurikula do čtyř vzdělávacích etap, kdy první etapa zahrnuje první dva roky studia (dále KS 1), druhá etapa roky 3 až 6 studia (dále KS 2), třetí etapa roky 7 až 9 studia (dále KS 3) a čtvrtá etapa roky 10 a 11 studia (dále KS 4),
- předmětová strukturace kurikula s vymezením tzv. klíčových předmětů v podobě anglického jazyka, matematiky a přírodovědy,
- respektování jak principu znalosti oboru, tak principu osobního rozvoje žáka na bázi klíčových kompetencí v obsahu kurikula,
- formulace vzdělávacích cílů/standardů pro každý předmět a každou etapu kurikula, tj. popis toho, co by měl žák umět s rozlišením osmi úrovní výkonnosti.

Poznamenejme, že anglické národní kurikulum prošlo od svého zavedení významnými změnami, které jsou charakteristické zejména redukcí obsahu vzdělávání a zpřesňováním cílů a standardů (viz UNESCO 2012g). Prakticky pak anglické národní kurikulum utváří základní rámec vzdělávání, který školy adaptují na místní podmínky v podobě školního kurikula. Současným trendem je posilování autonomie škol nejen v tomto směru (např. Oates et al. 2011, UNESCO 2012g, DFE 2011, Bew 2011, DFE 2010).

Vlastní systém hodnocení kvality ve vzdělávání pak respektuje návaznost na cíle/standardy kurikula, přičemž hodnocení probíhá v několika rovinách. Na úrovni žáka je způsob hodnocení detailně popsán pro jednotlivé vzdělávací etapy studia (STA 2012a, STA 2012b, STA 2012c, UNESCO 2012g, Eurydice 2009a):

- V případě vzdělávací etapy KS 1 je hodnocení primárně prováděno učitelem, který posuzuje dosažené výsledky žáka vzhledem k popisu cílů/standardů jednotlivých úrovní výkonnosti národního kurikula. Ve své podstatě tak učitel charakterizuje dosažený pokrok žáků a současně identifikuje jejich silné